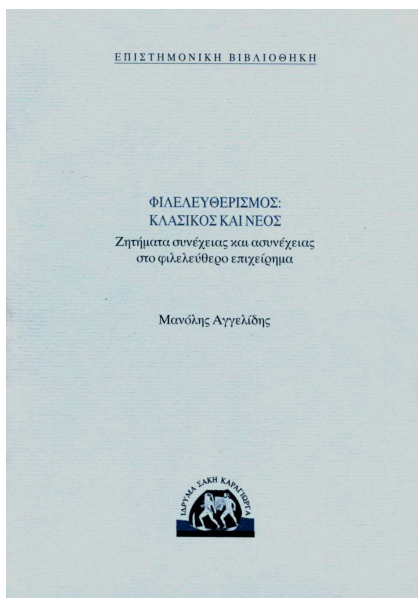

Μανόλης Αγγελίδης, Φιλελευθερισμός: κλασικός και νέος. Ζητήματα συνέχειας και ασυνέχειας στο φιλελεύθερο επιχείρημα.

Στη μελέτη αυτή εξετάζονται συγκριτικά δύο υποδείγματα πολιτικο-θεωρητικού επιχειρήματος στην παράδοση της θεωρίας του φιλελευθερισμού. Ερευνώνται ειδικότερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η φιλελεύθερη πολιτική θεωρία κατά τη σύσταση του αντικειμένου της και οι απορίες που της θέτει το ίδιο το αντικείμενο όταν αυτή παραβλέπει ουσιώδεις διαστάσεις του. Θεωρείται ότι ανάμεσα στο κλασικό πολιτικο-θεωρητικό επιχείρημα και στο σύγχρονο φιλελεύθερο επιχείρημα έχει επέλθει μια θεμελιακή ρήξη, η οποία εντοπίζεται ιδιαίτερα στον τύπο κατασκευής της σχέσης μεταξύ του δημοσίου και του ιδιωτικού στο επίπεδο της

πολιτικής.

Επισημαίνεται ότι στο πλαίσιο του σύγχρονου φιλελευθερου επιχειρήματος επιχειρείται ο αναπροσδιορισμός και η ενίσχυση των ιδιωτικοπολιτικών αρχών και η υπονόμηση των κοινωνικοπολιτικών αρχών, είτε ως αναποτελεσματικών είτε με αναφορά σε πλαίσιο ηθικής θεωρίας. Πίσω από αυτό το εγχείρημα αναπροσδιορισμού βρίσκεται η προϊούσα κρίση αναπαραγωγής των κοινωνικοοικονομικών μεγεθών σε σύγχρονες κοινωνίες της αγοράς.

Θεωρείται ότι αυτή η κρίση αποτυπώνεται στις απορίες και διαρκείς παλινδρομήσεις στη θεμελίωση του σύγχρονου φιλελεύθερου επιχειρήματος. Ως χαρακτηριστική παλινδρόμηση, η οποία συνιστά και το παράδοξο του σύγχρονου φιλελεύθερου επιχειρήματος, επισημαίνεται εκείνη ανάμεσα στην ανάγκη του ανωτέρω επιχειρήματος να αναφέρεται στις θεμελιώδεις δεσμευτικές αρχές του κλασικού φιλελεύθερου επιχειρήματος και στη διάρρηξη της εσωτερικής ενότητας αυτών των αρχών.